

1914
4371

Den kulørte Slavehandler

Films-Farce
i
2 Akter, 40 Afdl.
af
Nordisk Films-Co.

Historien om Dydsdragonen, den hædrede Bekæmper af »Den hvide Slavehandel« der bedrager sin Kone, er ikke blot fortalt paa en vittig og underholdende Maade, men den er tillige en bidende Samfundssatire. Og saa ejer den endda Farcens snurrige Forviklinger og Romanens rørende Kærlighedseventyr. Alt i alt **en Film, der giver fulde Huse**

1175

Lau Lauritzen

PERSONERNE.

Professor Haase:

Hr. Carl Schenstrøm.

Prins Gera:

Hr. Johannes Meyer.

Fabrikant Schultze:

Hr. Johannes Ring.

Alice, hans Datter:

Fru Fritz-Petersen.

Tom Bruce, Detektiv:

Hr. Christian Schrøder.

AFDELINGERNE

1. Bestyrelsesmøde i „Foreningen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel“.
2. En vigtig Oplysning fra Formanden.
3. Detektiven Tom Bruce præsenteres.
4. „Orientaleren“ skal paagribes.
5. En lille rosenrød Billet-doux.
6. Hvordan man bliver tyve Aar yngre.
7. Afsted til „Hotel Paradis“.
8. Tom Bruce arbejder.
9. Prins Gera!
10. Ombord paa Damperen til Eksburg.
11. En rædselsfuld Genkendelse.
12. Prins Gera — „Orientaleren“?
13. Han tiltaler Damerne! Ingen Tvivl!
14. Detektiven følger efter „Orientaleren“.
15. I Hotel „Paradis“.
16. „Pas godt paa Herren paa Nr. 18.“
17. Hr. og Fru Schultze advares.
18. Beluret.
19. Alice advarer Herren paa Nr. 18
20. „Skulde der komme en Dame og spørge efter mig, saa“
21. Nr. 17 og Nr. 18.
22. Numrene byttes om.
23. Musse hos Dydsdragonen.
24. „Nr. 18! Vi bryder ind!“
25. Tableau!!!
26. „Tør De flygte med mig?“
27. Professor Haase — „Orientaleren“'s Medskyldige?
28. Flygtet!
29. Bilernes Kapløb.
30. Jernbanebommene gaar ned.
31. Tom Bruces store Kup.
32. Paa Vej til Domhuset
33. Rapporten aflægges.
34. „Før de Anholdte ind!“
35. Et Telegram.
36. En dundrende Vandgang!
37. „Detektiven“ lister slukøret af.
38. Gera, Prins af Siam.
39. Mange Undskyldninger.
40. Naar Enden er god, er alting godt.

Den kulørte Slavehandler.

Foreningen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel holder et bevæget Møde under Ledelse af Formanden, den energiske Professor Haase, og Begejstringen for den

Bestyrelsesmødet.

populære Professor er enorm, da han oplyser, at han har engageret den berømte Detektiv Tom Bruce til at paa-gribe Hovedmanden for Slavehandlerne, en Fyr, der gaar under Navn af „Orientaleren“.

Men samme Professor Haase, der udadtil er selve den personificerede Dyd, er bag Kuljsserne en stor Dameven. Samme Dag, det store Møde har været, faar han en lille rosenrød Billet-doux fra sin Veninde Musse, der sætter ham Stævne paa Hotel „Paradis“ i Eksburg. Den livs-

glade Professor skynder sig at gennemgaa en Foryngelseskur og flygter — 20 Aar yngre — fra Konen og Slavehandelen til „Paradiset“.

Imidlertid arbejder Tom Bruce med megen Energi paa at finde den mystiske Orientaler, han passer paa ved Jernbaner og Dampskibe, og en Dag ser han ved Damperen til Eksburg en orientalsk udseende Herre gaa ombord. Hoho — tænker Tom — her har vi Manden, og forsigtigt sniger han sig efter ham og passer ham op. Det varer heller ikke længe, før Tom bestyrkes i sin Mistanke.

Det ominøse „Nr. 18“.

Allerede Kahytsjomfruen synes Orientaleren at lægge an paa, og lidt efter ser Tom ham indlede Bekendtskab med en nydelig ung Pige, Alice Schultze, Datter af Fabrikant Schultze. Tom er nu sikker i sin Sag og følger Familien Schultze og Orientaleren til Hotel „Paradis“ i Eksburg, hvor begge Parter tager ind.

Men nu gælder det om at fange Ræven i Saksen.

Tom giver Hotelpersonalet Ordre til at passe godt paa Herren paa Nr. 18, da han er en berygtet Slavehandler,

Detektiven arbejder.

En vigtig Telefonsamtale.

To Hjærter og eet Slag.

I Palmernes Skygge.

Opført af
Nordisk Films Co.
1923

og dernæst opsøger han Hr. og Fru Schultze og fortæller dem, hvad det er for en Person, deres Datter omgaas. Denne Samtale hører Alice imidlertid, og Hjertets Røst spørger ikke om Fornuft. Skyndsomst telefonerer hun til den unge Mand og advarer ham, men han lader dog til at tage Sagen med stor Sindsro. Men pludselig synes han at faa en Idé. Han spørger hende, om hun tør flygte med ham, og da Alice forlængst har tabt sit lille Hjerter til den fremmede Mand, siger hun straks Ja og flygter med ham pr. Bil.

Forinden har han dog ved en Ombytning af Værelsernes Numre sat Professor Haase i en slem Forlegenhed. Haase har nemlig Besøg af sin „Musse“, men midt i deres Hyrde-time trænger Tom og et Par Opdagere ind og arresterer dem som Orientalerens Medskyldige. Tom bliver naturligvis ikke lidt forbauset, da han genkender Professor Haase, men Retfærdigheden maa jo gaa sin Gang. Altsaa — Haase og hans „Musse“ maa vandre paa Stationen, og imedens optager Tom og Hr. og Fru Schultze Forfølgelsen af „Orientaleren“ og Alice. Langt om længe lykkes det at indhente dem og i Triumf gaar det nu tilbage til Stationen, men her venter der Tom Bruce en ny Overraskelse. Der kommer nemlig Telegram fra Londons Polit, at den mystiske Orientaler er arresteret der i Byen.

Forfærdet vender den uheldige Detektiv sig mod sin „Orientaler“ og spørger, hvem han er, med et Smil rækker han ham sit Kort.

Der staar: Gera, Prins af Siam.

Tom er ved at gaa i Jorden af Skamfuldhed og Ærgrelse, medens de lykkelige Forældre med Glæde betror deres Datter til en saadan „Slavehandler“.

REPLAMETRYKKERET
BISCUIT & PASTELEREN
BIRKBEK

Optaget af
Nordisk Films Co.
№ 23

Den kulørte Slavehandler.

Personerne:

Professor Haase.	Hr. Carl Schenstrøm.
Prins Gera.	" Johannes Meyer.
Fabrikant Schultze.	" Johannes Ring.
Alice, hans Datter.	Fru Fritz-Petersen.
Tom Bruce, Detektiv.	Hr. Christian Schröder.

Foreningen til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel holder et bevæget Møde under Ledelse af Formanden, den energiske Professor Haase, og Begejstringen for den populære Professor er enorm, da han oplyser, at han har engageret den berømte Detektiv, Tom Bruce, til at paagribe Hovedmanden for Slavehandlerne, en Fyr, der gaar under Navn af "Orientaleren".

Men samme Professor Haase, der udadtil er selve den personificerede Dyd, er bag Kulisserne en stor Dameven. Samme Dag, det store Møde har været, faar han en lille rosenrød Billet-doux fra sin Veninde Musse, der sætter ham Stævne paa Hotel "Paradis" i Eksburg. Den livsglade Professor skynder sig at gennemgaa en Forryngelseskur og flygter - 20 Aar yngre - fra Konen og Slavehandleren til "Paradiset".

Imidlertid arbejder Tom Bruce med megen Energi paa at finde den mystiske Orientaler, han passer paa ved Jernbaner og Dampskibe, og en Dag ser han ved Damperen til Eksburg en orientalsk udseende Herre gaa ombord. Hoho - tænker Tom - her har vi Manden, og forsigtigt sniger han sig efter ham og passer ham op. Det varer heller ikke længe, før Tom bestyrkes i sin Mistanke. Allerede Mahysjomfruen synes Orientaleren at lægge an paa, og lidt efter ser Tom ham indlede Bekendtskab med en nydelig ung Pige, Alice Schultze, Datter af Fabrikant Schultze. Tom er nu sikker i sin Sag og følger Familien Schultze og Orientaleren til Hotel "Paradis" i Eksburg, hvor begge Parter tager ind. Men nu gælder det om at fange Ræven i Saksen. Tom giver Hotelpersonalet Ordre til at passe godt paa Herren paa No. 18, da han er en berygtet Slavehandler, og dernæst opsøger han Hr. og Fru Schultze og fortæller dem, hvad det er for en Person, deres Datter omgaa. Denne Samtale hører

Alice imidlertid, og Hjertets Røst spørger ikke om Fornuft. Skyndsomst telefonerer hun til den unge Mand og adværer ham, men han lader dog til at tage Sagen med stor Sindsro. Men pludselig synes han at faa en Idé. Han spørger hende, om hun tør flygte med ham, og da Alice forlængst har tabt sit lille Hjerte til den fremmede Mand, siger hun straks Ja og flygter med ham pr. Bil.

Forinden har han dog ved en Ombytning af Værelsernes Numre sat Professor Haase i en slem Forlegenhed. Haase har nemlig Besøg af sin "Musse", men midt i deres Hyrdetime trænger Tom og et Par Opdagere ind og arresterer dem som Orientalerens Medskyldige. Tom bliver naturligvis ikke lidt forbauset, da han genkender Professor Haase, men Retfærdigheden maa jo gaa sin Gang. Altsaa - Haase og hans "Musse" maa vandre paa Stationen, og imedens optager Tom og Hr. og Fru Schultze Forfølgelsen af "Orientaleren" og Alice. Langt om længe lykkes det at indhente dem og i Triumf gaar det nu tilbage til Stationen, men her venter der Tom Bruce en ny Overraskelse. Der kommer nemlig Telegram fra Londons Politi, at den mystiske Orientaler er arresteret der i Byen. Forfærdet vender den uheldige Detektiv sig mod sin "Orientaler" og spørger, hvem han er, med et Smil rækker han ham sit Kort. Der staar: Gera, Prins af Siam. Tom er ved at gaa i Jorden af Skamfuldhed og Ærgrelse, medens de lykkelige Forældre med Glæde betror deres Datter til en saadan "Slavehandler".

o o o o o o o o o o

A/S NORDISK FILMS-KOMPAGNI COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Der orientalische Sklavenhändler.

Personen:

Professor Hase. Herr Carl Schenström.
Prinz Gera. / Johannes Meyer.
Fabrikant Schultze. " Johannes Rüg.
Alice, seine Tochter. Frau Fritz-Petersen.
Tom Bruce, Detektiv. Herr Christian Schröder.

Der Verein zur Bekämpfung des weissen Sklavenhandels hat eine erregte Sitzung unter Vorstand des Professors Hase. Die Begeisterung über den populären Professor ist enorm, als er erklärt, dass er den berühmten Detektiv, Tom Bruce engagiert hat. Dieser soll den Chef der Sklavenhändler, "der Orientale" genannt, ergreifen.

Professor Hase, der sich sehr tugendhaft anstellt, ist in der Tat ein grosser Don Juan. Am Tage der grossen Sitzung erhält er von einer kleinen Freundin ein Billet-doux, welches ihn in das Hotel "Paradies" in Eksburg hinbestellt. Der lebensfrohe Professor beeilt sich durch eine sorgfältige Toilette, jung und schön zu machen, und flieht von seiner Frau und dem Sklavenhandel nach dem Paradiese.

Indessen sucht Tom Bruce mit grosser Energie den mysteriösen Orientalen zu finden. Auf allen Eisenbahnen und Dampfschiffen passt er auf, und eines Tages sieht er einen orientalisches aussehenden Herrn in Eksburg an Bord eines Dampfers gehen. Tom schleicht sich vorsichtig hinter ihm her und lauert ihn auf. Toms Verdacht wird auch bald bestärkt. Der Orientale scheint auch schon auf die Stewardess eine Auge geworfen zu haben, und etwas später sieht Tom Bruce, dass er mit einem niedlichen jungen Mädchen Bekanntschaft macht. Sie heisst Alice, und ist die Tochter des Fabrikant Schultze. Tom ist jetzt seiner Sache sicher, und folgt der Familie Schultze und dem Orientalen nach Hotel "Paradies" in Eksburg, wo beide Parteien einkehren. Jetzt gilt es aber den Fuchs zu fangen. Tom Bruce weist das Hotelpersonal an auf den Herrn in No 18 gut anzupassen, da er ein berühmter Sklavenhändler

(Der orientalische Sklavenhändler) Tysk. -2-

Ist. Hierauf sucht er Herrn und Frau Schultze auf, denen er erzählt, mit welcher Person ihre Tochter verkehrt.

Alice überhört aber dieses Gespräch, und die Stimme ihres Herzens fragt nicht nach Vernunftsgründen. Eiligst telephoniert sie an den jungen Mann und warnt ihn. Er ist sehr ruhig dabei, aber plötzlich scheint er eine sehr gute Idee zu haben. Er fragt sie, ob sie es wagen wollte, mit ihm zu fliehen, und da sie ihm schon längst ihr Herz geschenkt hat, willigt sie gerne ein und flieht mit ihm in einem Apto.

Vorher hat er aber die Nummern der Zimmer umgetauscht, und den Professor in eine sehr unangenehme Lage gebracht. Professor Hase hat nämlich Besuch seiner kleinen "Freundin". Mitten in einer gemütlichen Schäferstunde drängt Tom Bruce mit einigen Gehilfen ins Zimmer ein und verhaftet den Professor als Mitschuldigen des Orientalen. Tom Bruce ist natürlich sehr erstaunt, als er den Professor wiederkennt, aber die Gerechtigkeit muss ja ihren Lauf haben. Hase und seine Freundin müssen also nach der Polizeiwache mitgehen, und indessen setzen Tom Bruce unterstützt von Herrn und Frau Schultze die Verfolgung des Orientalen und Alice fort. Endlich gelingt es ihm, die Flüchtlinge einzuholen und in Triumph geht es wieder zu der Polizeiwache zurück.

Hier erwartet aber Tom Bruce eine neue Überraschung.

Von der Londoner Polizei wird nämlich telegraphiert, dass der mysteriöse Orientale dort verhaftet worden ist. Entsetzt wendet der unglückselige Detektiv sich zu seinem Orientalen und fragt, wer er ist. Lächelnd giebt ihm der Herr seine Visitenkarte, worauf steht: Gera, Prinz von Siam.

Tom will in die Erde sinken vor Beschämung, aber die glücklichen Eltern vertrauen ihre Tochter einem solchen "Sklavenhändler" mit Freuden an.

**A/S NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

LE RACOLEUR ORIENTAL.

Personnages:

Lelapin, professeur d'université.....M. Carl Schenström
Le prince Konang-Si.....M. Johannes Meyer
Charpentier, fabricant.....M. Johannes Ring
Alice, sa fille.....Mme Fritz Petersen
Tom Bruce, détective.....M. Chr. Schröder

L'union contre la "Traite des Blanches" a une séance très agitée sous la direction de son président, l'énergique professeur Lelapin, et l'enthousiasme pour le populaire professeur est à son comble quand il apprend qu'il a engagé le célèbre détective Tom Bruce pour saisir le chef des traiteurs des blanches, un individu connu sous le nom de l'Oriental".

Mais le professeur Lelapin que l'on croit lui-même être la vertu en personne, est en réalité un grand Don Juan. Le même jour que la séance a eu lieu, il reçoit un petit billet-doux de son amie Fifine qui lui donne rendez-vous à "l'Hôtel du Paradis". Le professeur se hâte de se rajeunir de 20 ans, et quitte sa femme et la traite des blanches pour le "Paradis".

Cependant Tom Bruce travaille avec énergie pour trouver le mystérieux oriental. Il surveille les chemins de fer et les vapeurs, et un jour il voit un monsieur d'un aspect oriental prendre place sur le vapeur pour Exbourg. - Oh, Oh! pense Tom, Voilà mon homme! et prudemment il se glisse après lui.

Avant peu les soupçons de Tom Bruce sont confirmés. Il remarque que l'Oriental semble déjà jeter ses vues sur la bonne des cabines, et peu après Tom le voit nouer connaissance avec une charmante jeune fille, Alice⁴ fille du fabricant Charpentier. Tom est maintenant sûr de son affaire et suit la famille Charpentier et l'Oriental à l'hôtel Paradis à Exbourg. Mais maintenant il s'agit de prendre le lièvre au gîte. Tom donne au personnel de l'hôtel l'ordre de bien surveiller le monsieur du No 18 qui est soupçonné être un célèbre traiteur de blanches,

et en suite il s'adresse à M. et Mme Charpentier et leur raconte qui est la personne que leur fille fréquente.

Alice entend cette conversation et, suivant l'impulsion de son coeur, elle avertit par téléphone le jeune homme qui prend la chose tout tranquillement. Mais tout à coup il lui vient une idée, et il demande à la jeune fille si elle consentirait à fuir avec lui. Celle-ci qui a donné son coeur à l'étranger y consent et part avec lui en automobile=

Avant cela par un changement de numéros des chambres il a mis le professeur Lelapin dans un terrible embarras. Celui-ci a en effet reçu la visite de sa Fifine, mais au milieu de leurs expansions arrivent Tom Bruce et une couple de détectives qui les arrêtent comme complices de l'Oriental soupçonné. Naturellement Tom Bruce n'est pas peu surpris quand il reconnaît le professeur Lelapin, mais la justice doit suivre son cours.

Ainsi Lelapin et sa Fifine sont condamnés aux arrêts, et pendant ce temps Tom et M. et Mme Charpentier découvrent la fuite de l'Oriental et d'Alice. Enfin on réussit à les arrêter, et ils sont conduits en triomphe au bureau de police où une nouvelle surprise attend Tom Bruce.

En effet arrive un télégramme de la police de Londres annonçant que le mystérieux Oriental a été arrêté dans cette ville.

Le malheureux détective se tourne vers son Oriental et lui demande qui il est. Celui-ci lui tend sa carte sur laquelle se trouve:

Konang - Si
Prince de Siam.

Tom est prêt à disparaître sous terre de honte, tandis que les heureux parents confient avec joie leur fille au "Traître de Blanchés".

A/S NORDISK FILMS CO. COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.
VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.
BARCELONE. SOFIA.

Avant cela par un changement de numéros des chambres il